ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Απριλίου 1998

σχετικά με ενισχύσεις που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της επιχείρησης SHB Stahl- und Hartgußwerke Bösdorf AG

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1998) 1325]

(Το κείμενο στην γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/139/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού ζήτησε από τα μέρη να εκφράσουν τις απόψεις τους δυνάμει των αναφερθέντων διατάξεων,

Εκτιμώντας ότι:

I

Στις 5 Φεβρουαρίου 1997, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σε σχέση με τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσης υπέρ της SHB Stahl- und Hartgußwerke Bösdorf AG (εφεξής SHB), οι οποίες κοινοποιήθηκαν από τη Γερμανία. Πρόκειται για ενισχύσεις που κοινοποιήθηκαν στις 19 Αυγούστου 1996 (μη επιστρεπτέα επιδότηση ύψους 4,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και παράταση της προθεσμίας για την επιστροφή ενός δανείου ύψους 1,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων εκ μέρους του Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben εφεξής BvS) καθώς και παλαιότερη ενίσχυση [συμμετοχή του Konsolidierungsfond (ταμείου εξυγίανσης) του κράτους της Σαξονίας ύψους 5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων], για τις οποίες ελήφθη απόφαση στις 12 Ιουνίου 1996 να μην προβληθούν αντιρρήσεις [1]. Η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, μετά την κίνηση της διαδικασίας Gesamtvollstreckungsverfahren (διαδικασία πτώχευσης για τις επιχειρήσεις στα νέα ομόσπονδα κράτη) για την επιχείρηση SHB στις 18 Οκτωβρίου 1996.

Η απόφαση της 12ης Ιουνίου 1996 ελήφθη μετά την εξέταση του σχεδίου αναδιάρθρωσης όσον αφορά την τήρηση των κατευθυντήριων γραμμών για την αξιολόγηση κρατικών ενισχύσεων για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων [2]. Οι πρόσθετες ενισχύσεις που κοινοποιήθηκαν στις 19 Αυγούστου 1996 αναφέρθηκαν από τις γερμανικές αρχές ως ενισχύσεις αναδιάρθρωσης υπέρ της ίδιας επιχείρησης. Εντούτοις, οι ενισχύσεις αυτές είχαν ήδη χορηγηθεί κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους 1996, όταν δεν είχε περατωθεί η ανταλλαγή επιστολών σχετικά με την πρώτη ενίσχυση μεταξύ της Γερμανίας και της Επιτροπής.

Έτσι, η Επιτροπή διαπίστωσε με την απόφασή της στις 5 Φεβρουαρίου 1997 ότι, σύμφωνα με τις αναφερθείσες κατευθυντήριες γραμμές, οι ενισχύσεις αναδιάρθρωσης πρέπει να είναι αναγκαίες μία μόνον φορά, αλλά ότι τούτο δεν αρκούσε για να κριθεί το συμβιβάσιμο των νέων ενισχύσεων χωρίς να εξεταστούν στα πλαίσια της διαδικασίας όλα τα σχετικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων και των προϋποθέσεων και των όρων της απόφασης της 12ης Ιουνίου 1996.

Το σχέδιο αναδιάρθρωσης, στα πλαίσια του οποίου χορηγήθηκε η πρώτη ενίσχυση και στο οποίο βασίστηκε η Επιτροπή για τη σχετική απόφασή της στις 12 Ιουνίου 1996, προέβλεπε τη διάλυση της παραγωγικής ικανότητας στη δραστηριότητα σφυρηλασίας, την εστίαση στην παραγωγή χυτού χάλυβα και στη μείωση των δαπανών (πρώτες ύλες και προσωπικό). Η παραγωγική ικανότητα του χυτηρίου επρόκειτο να διατηρηθεί στο ίδιο επίπεδο. Το κόστος αναδιάρθρωσης εκτιμήθηκε σε 10 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα.

[1] Βλέπε ενίσχυση Ν 743/95, επιστολή SG(96) D/5958 της 28ης Ιουνίου 1996.

[2] ΕΕ C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12.

Στην απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή διαπίστωσε, με βάση τις πληροφορίες που διέθετε εκείνη τη στιγμή, ότι οι πρόσθετες ενισχύσεις δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις των αναφερθέντων κατευθυντηρίων γραμμών καθόσον: α) η κοινοποίηση των γερμανικών αρχών δεν περιείχε επαρκώς λεπτομερές, συνεκτικό και τροποποιημένο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης· β) στο σχέδιο αυτό δεν προβλεπόταν καμία πρόσθετη μείωση της παραγωγικής ικανότητας μολονότι επρόκειτο για μεγάλη επιχείρηση σε έναν τομέα στον οποίο υπάρχει πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και γ) δεν μπορούσε να αποδειχθεί η αναλογικότητα της επίμαχης ενίσχυσης.

Οι πληροφορίες για τα μέτρα αναδιάρθρωσης δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές, καθόσον μερικούς μήνες μετά τη χορήγηση των ενισχύσεων κινήθηκε η διαδικασία της Gesamtvollstreckung ως προς την επιχείρηση. Η Επιτροπή, δεν διέθετε τότε πληροφορίες για την εφαρμογή του αρχικού σχεδίου (το οποίο αφορούσε η πρώτη ενίσχυση N 743/95).

Πριν από την απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή ζήτησε στις 31 Ιανουαρίου 1997 με επιστολή (D/50466) από τις γερμανικές αρχές, ενόψει της κίνησης της διαδικασίας της Gesamtvollstreckung ως προς την επιχείρηση SHB, να καταχωρηθούν οι απαιτήσεις της στον κατάλογο πιστωτών για να εξασφαλιστεί η ενδεχόμενη επιστροφή των ενισχύσεων, σε περίπτωση που η Επιτροπή λάβει αρνητική απόφαση για τις επίμαχες ενισχύσεις. Η Επιτροπή επανέλαβε αυτό το αίτημα στην επιστολή της 25ης Φεβρουαρίου 1997 σχετικά με την ενημέρωση της Γερμανίας για την κίνηση της διαδικασίας.

II

Στις 25 Φεβρουαρίου 1997, με την επιστολή SG(97) D/1420 για την κοινοποίηση της έναρξης της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή ζήτησε από τις γερμανικές αρχές να αποστείλουν τις παρατηρήσεις τους και τις αναγκαίες πληροφορίες για την εξέταση των ενισχύσεων. Οι γερμανικές αρχές διαβίβασαν τις απόψεις τους με επιστολή στις 7 Απριλίου 1997 (που καταχωρήθηκε στις 7 Απριλίου 1997 με στοιχεία φακέλου A/32789).

Με την επιστολή αυτή η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι οι πρόσθετες ενισχύσεις είχαν στόχο τη διάσωση της SHB, η οποία απειλείτο με τη διαδικασία της Gesamtvollstreckung λόγω έντονων προβλημάτων ρευστότητας, και την ανεύρεση ενό νέου επενδυτή. Σύμφωνα με τις γερμανικές αρχές, κατά το χρόνο χορήγησης των πρόσθετων ενισχύσεων (αρχή του έτους 1996, μολονότι αυτές κοινοποιήθηκαν τον Αύγουστο του 1996) δεν μπορούσε ακόμη να προβλεφθεί η ανάγκη να κινηθεί η διαδικασία της Gesamtvollstreckung.

Οι γερμανικές αρχές επιβεβαίωσαν ανεπίσημα την εγγραφή της απαίτησης που αφορά τη δεύτερη ενίσχυση στον κατάλογο των πιστωτών στα πλαίσια της διαδικασίας της Gesamtvollstreckung. Σύμφωνα με πληροφορίες, η συμμετοχή (πρώτη ενίσχυση) ανεκλήθη ύστερα από την κίνηση της διαδικασίας της Gesamtvollstreckung.

Κατά τον χρόνο της επιστολής, η Γερμανία δεν διέθετε λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης που αποτέλεσε τη βάση για την πρώτη απόφαση της Επιτροπής του Ιουνίου του 1996.

III

Η επιστολή με την οποία ανακοινώθηκε στις γερμανικές αρχές η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* [3]. Στην ανακοίνωση αυτή η Επιτροπή καλεί τα λοιπά κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους τρίτους να αποστείλουν τις παρατηρήσεις τους.

Μετά την ανακοίνωση αυτή, στις 30 Ιουνίου 1997, η Γαλλία έλαβε με επιστολή θέση σχετικά με την εν λόγω διαδικασία.

Η επιστολή είχε στόχο να επιστήσει την προσοχή της Επιτροπής ότι στον σχετικό τομέα (χυτήρια χάλυβα) υπάρχει πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και ότι οι γαλλικές αρχές, υποστηρίζουν την Επιτροπή προς το συμφέρον της ορθής λειτουργίας της κοινής αγοράς.

Οι παρατηρήσεις αυτές διαβιβάστηκαν στις γερμανικές αρχές με επιστολή στις 15 Ιουλίου 1997. Δεν υπήρξε αντίδραση από γερμανικής πλευράς.

IV

Οι πληροφορίες που παρείχαν οι γερμανικές αρχές όσον αφορά τη διαδικασία δεν ήταν επαρκείς ώστε να είναι δυνατόν να ληφθεί τελική απόφαση. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή ζήτησε επίσημα από τη Γερμανία με την απόφαση 97/793/ΕΚ να χορηγήσει εντός δύο μηνών όλες τις σχετικές πληροφορίες για την εξέταση του φακέλου [4]. Σε περίπτωση που η απάντηση δεν ήταν πλήρης, η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα, να λάβει απόφαση βασιζόμενη στις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της.

Η Επιτροπή ζήτησε ιδίως πληροφορίες όσον αφορά τον βαθμό εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης που αποτέλεσε τη βάση για την πρώτη απόφαση της Επιτροπής, πληροφορίες για τους λόγους που οδήγησαν το BvS να χορηγήσει πρόσθετες ενισχύσεις, πληροφορίες για το τροποποιημένο σύμφωνα με τις νέες δυσχέρειες σχέδιο αναδιάρθρωσης καθώς και το βαθμό υλοποίησης του σχεδίου αυτού, και πληροφορίες όσον αφορά το στάδιο της διαδικασίας της Gesamtvollstreckung.

Στην επιστολή της Επιτροπής, της 18ης Αυγούστου 1997 με την οποία ανακοινώθηκε στις γερμανικές αρχές η απόφαση της Επιτροπής, οι γερμανικές αρχές απάντησαν με επιστολή στις 16 και στις 27 Οκτωβρίου 1997 (καταχωρήθηκαν στις 17 και στις 31 Οκτωβρίου 1997, αντίστοιχα). Από αυτές η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι:

— το σχέδιο αναδιάρθρωσης που αποτέλεσε τη βάση για την πρώτη απόφαση της Επιτροπής τον Ιούνιο του 1996, δεν εφαρμόστηκε σύμφωνα με το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα και το περιεχόμενό του,

— η δεύτερη ενίσχυση που χορηγήθηκε στην αρχή του 1996 είχε σκοπό να αποτρέψει την έναρξη της διαδικασίας της Gesamtvollstreckung, με την οποία απειλείτο η επιχείρηση λόγω της καθυστέρησης κατά την εφαρμογή του σχεδίου αναδιάρθρωσης,

[3] ΕΕ C 165 της 31. 5. 1997, σ. 10.
[4] ΕΕ L 323 της 26. 11. 1997, σ. 29.

— το σχέδιο αναδιάρθρωσης για το οποίο χορηγήθηκε πρόσθετη ενίσχυση είναι το ίδιο με αυτό που υποβλήθηκε για την πρώτη ενίσχυση, ενώ οι πρόσθετες ενισχύσεις αιτιολογήθηκαν λόγω της καθυστέρησης που παρατηρήθηκε στην εφαρμογή του σχεδίου που συνδέεται με την πρώτη ενίσχυση,
— ότι η επιχείρηση συνέχισε να λειτουργεί κατά τη διαδικασία της Gesamtvollstreckung με σκοπό την ανεύρεση νέου επενδυτή. Ιδρύθηκε νέα εταιρεία (Stahl- und Hartgußwerke Bösdorf GmbH), η οποία μίσθωσε το μεγαλύτερο μέρος των στοιχείων του ενεργητικού της υπό εκκαθάριση SHB. Το υπόλοιπο τμήμα επρόκειτο να πωληθεί. Ούτε το BvS, ούτε το κράτος της Σαξονίας συμμετείχαν με οικονομικούς πόρους στη λύση αυτή.

V

Τα διάφορα χρηματοοικονομικά μέτρα υπέρ της επιχείρησης SHB κοινοποιήθηκαν από τις γερμανικές αρχές ως ενισχύσεις αναδιάρθρωσης. Πρόκειται, κατ' αρχήν, για συμμετοχή του ταμείου εξυγίανσης του κράτους της Σαξονίας ύψους 5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (απόφαση της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 1996), μια μη επιστρεπτέα ενίσχυση ύψους 4,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και μια παράταση των ληξιπρόθεσμων δόσεων για την αποπληρωμή δανείου ύψους 1,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Τα μέτρα αυτά πρέπει να θεωρηθούν ως κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, διότι η SHB αποτελεί προβληματική επιχείρηση η οποία δεν θα μπορούσε να λάβει καμία τραπεζική πίστωση ή άλλη ιδιωτική χρηματοδότηση.

Οι πρόσθετες ενισχύσεις, οι οποίες κοινοποιήθηκαν χρονικά σε δεύτερη φάση, πρέπει δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3 να θεωρηθούν παράνομες, καθόσον χορηγήθηκαν χωρίς την τελική απόφαση της Επιτροπής. Τούτο δεν προδικάζει όμως το συμβιβάσιμο των ενισχύσεων με την κοινή αγορά.

Για να είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά πρέπει να εμπίπτουν σε μια των εξαιρέσεων και των προϋποθέσεων του άρθρου 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφοι 2 και 3 της συμφωνίας ΕΟΧ. Για την εξέταση του συμβιβάσιμου των ενισχύσεων αναδιάρθρωσης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ πρέπει να πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων.

Όσον αφορά την πρώτη ενίσχυση, η Επιτροπή αποφάσισε ύστερα από την εξέταση του σχεδίου αναδιάρθρωσης, ότι οι ενισχύσεις θεωρούνται συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά και, κατά συνέπεια, δεν πρόβαλε αντιρρήσεις. Αυτή η απόφαση της 12ης Ιουνίου 1996 βασίστηκε στα ακόλουθα μέτρα αναδιάρθρωσης: παύση της δραστηριότητας σφυρηλασίας, συγκέντρωση στις δραστηριότητες χυτηρίου χωρίς επέκταση της παραγωγικής ικανότητας, μείωση του προσωπικού και του κόστους παραγωγής. Τα μέτρα αυτά θα επέτρεπαν στη SHB να αποκαταστήσει την μακροπρόθεσμη αποδοτικότητα και βιωσιμότητα.

Οι πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή (επιστολές της 16ης και 27ης Οκτωβρίου 1997) αποδεικνύουν όμως ότι το σχέδιο δεν εφαρμόστηκε με συνεπή τρόπο και σύμφωνα με το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα. Το σχέδιο όμως αυτό αποτελεί τη βάση για την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Ιουνίου 1996, να θεωρήσει τις ενισχύσεις αυτές συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Η Επιτροπή, κατά συνέπεια, διαπιστώνει ότι οι εγκριθείσες στις 12 Ιουνίου 1996 ενισχύσεις δεν χορηγήθηκαν με τις προϋποθέσεις που προέβλεπε η απόφαση αυτή. Σύμφωνα με το σημείο 3.2.2.iv) των κατευθυντήριων γραμμών για την αξιολόγηση των ενισχύσεων αναδιάρθρωσης προβληματικών επιχειρήσεων, η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόσει πλήρως το σχέδιο αναδιάρθρωσης. Σε αντίθετη περίπτωση η Επιτροπή δύναται να λάβει μέτρα για να απαιτήσει την επιστροφή των ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, εκτός εάν τροποποιήσει την απόφασή της ύστερα από μια κοινοποίηση.

Το γεγονός ότι οι γερμανικές αρχές αποφάσισαν να χορηγήσουν στην επιχείρηση η οποία αντιμετώπιζε έντονα οικονομικά προβλήματα ενισχύσεις πριν ληφθεί απόφαση για την έγκριση των πρώτων ενισχύσεων, αποδεικνύει ότι το σχέδιο δεν επέτρεπε στην επιχείρηση να αποκαταστήσει μακροπρόθεσμα τη βιωσιμότητά της. Τούτο όμως δεν κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή η οποία έλαβε την κοινοποίηση των πρόσθετων ενισχύσεων μόνον τον Αύγουστο του 1996, δύο μήνες πριν από την αίτηση να κινηθεί η διαδικασία της Gesamtvollstreckung.

Σύμφωνα με τα χορηγηθέντα στοιχεία, οι πρόσθετες ενισχύσεις χορηγήθηκαν τμηματικά, η πρώτη δόση χορηγήθηκε τον Ιανουάριο του 1996. Οι γερμανικές αρχές αιτιολόγησαν την απόφαση για την χορήγηση της πρώτης δόσης ύψους 2 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων στην επιστολή της 14ης Νοεμβρίου 1996 (καταχωρήθηκε με στοιχεία φακέλου A/38134 στις 19 Νοεμβρίου 1996) με την ανάγκη να υπερνικηθεί μια έντονη κρίση ρευστότητας προκειμένου να αποφευχθεί η κίνηση της διαδικασίας Gesamtvollstreckung. Ταυτόχρονα, το BvS αποφάσισε να παρατείνει τις ληξιπρόθεσμες επιστροφές για τα χορηγηθέντα από τις 18 Ιανουαρίου μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1996 ποσά. Με την αποφυγή της Gesamtvollstreckung, το BvS ήλπιζε να βρει έναν νέο επενδυτή για την επιχείρηση αυτή στα πλαίσια μιας δεύτερης ιδιωτικοποίησης και να την εντάξει σε έναν όμιλο χυτηρίων. Ο σχετικός όμιλος απεσύρθη όμως αργότερα από το σχέδιο.

Αυτή η πρώτη δόση, σύμφωνα με τις συνθήκες χορήγησης πρέπει να θεωρηθεί μάλλον ως ενίσχυση διάσωσης παρά ενίσχυση αναδιάρθρωσης (όπως προέβαλαν οι γερμανικές αρχές), διότι σύμφωνα με τον ορισμό που περιέχουν οι κοινοτικές γραμμές στο σημείο 2.1, στην περίπτωση των ενισχύσεων διάσωσης «η επιχείρηση αναλαμβάνει για ένα μικρό χρονικό διάστημα, [. . .], ενώ μπορεί να πραγματοποιηθεί ο σχεδιασμός μιας μακροπρόθεσμης λύσης των οικονομικών προβλημάτων».

Σύμφωνα με το σημείο 3.1 των κατευθυντήριων γραμμών αυτών, προκειμένου να κριθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις διάσωσης, πρέπει να χορηγηθούν με τη μορφή εγγυήσεων ή επιστρεπτέων δανείων. Η ενίσχυση που χορηγήθηκε τον Ιανουάριο του 1996 στη SHB αποτελείτο από μια μη επιστρεπτέα οικονομική ενίσχυση και την παράταση των ληξιπρόθεσμων δόσεων ενός δανείου, που μπορεί να θεωρηθεί ως νέο δάνειο του οποίου οι πόροι και το

επιτόκιο δεν είναι γνωστά στην Επιτροπή. Το τμήμα των ενισχύσεων που έχει χορηγηθεί με τη μορφή μη επιστρεπτέας ενίσχυσης δεν πληροί την καθοριζόμενη στις κατευθυντήριες γραμμές προϋπόθεση. Όσον αφορά την παράταση των ληξιπρόθεσμων δόσεων, η Επιτροπή δεν διαθέτει πλήρεις πληροφορίες.

Επιπλέον, οι ενισχύσεις διάσωσης πρέπει να περιορίζονται στο αναγκαίο ποσό και επιτρέπεται να χορηγούνται μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται προκειμένου να γίνει η επεξεργασία του σχεδίου εξυγίανσης. Κατά κανόνα, όπως αναφέρεται στις κατευθυντήριες γραμμές, το χρονικό αυτό διάστημα μπορεί να είναι έξι μήνες κατ' ανώτατο όριο. Η παράταση των ληξιπρόθεσμων δόσεων αφορά όμως χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών (18 Ιανουαρίου — 30 Σεπτεμβρίου). Κατά συνέπεια, δεν μπορεί θεωρηθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις των ενισχύσεων διάσωσης.

Στη SHB χορηγήθηκαν συνολικά 4,5 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα με τη μορφή μη επιστρεπτέας επιχορήγησης από τον Ιανουάριο μέχρι τον Ιούλιο του 1996 και η παράταση των ληξιπρόθεσμων δόσεων για ποσό ύψους 1,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Όλες οι ανωτέρω ενισχύσεις κοινοποιήθηκαν ως ενισχύσεις αναδιάρθρωσης και συνοδεύθηκαν από ελλιπείς πληροφορίες όσον αφορά το σχέδιο αναδιάρθρωσης. Η Επιτροπή διαπίστωσε με την απόφασή της της 5ης Φεβρουαρίου 1997, ότι δεν πληρούνται οι όροι των κατευθυντηρίων γραμμών όσον αφορά το σχέδιο αναδιάρθρωσης, λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που διέθετε μέχρι εκείνη τη στιγμή.

Κατά συνέπεια, το σχέδιο βάσει του οποίου εγκρίθηκαν οι πρόσθετες ενισχύσεις ήταν το ίδιο με αυτό το οποίο υποβλήθηκε στην Επιτροπή για την αξιολόγηση της πρώτης ενίσχυσης τον Οκτώβριο του 1995. Οι ποσοτικές προβλέψεις του σχεδίου αυτού σταματούν μετά την περίοδο 1995/96. Μολονότι προβλέπεται ότι το 1997 η επιχείρηση θα παρουσίαζε θετικό αποτέλεσμα, τα αποτελέσματα του 1995 δεν αντιστοιχούν στις προβλέψεις του σχεδίου. Λόγω της καθυστέρησης κατά την εφαρμογή του, το σχέδιο αυτό δεν παρουσιάζει πλέον εσωτερική συνοχή και οι υποθέσεις στις οποίες βασίζεται δεν είναι πλέον ρεαλιστικές. Προφανώς δεν πραγματοποιήθηκαν οι αναγκαίες τροποποιήσεις. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορεί να καταλήξει σε συμπέρασμα εάν πρόκειται για ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης το οποίο θα βοηθήσει την επιχείρηση να αποκαταστήσει την αποδοτικότητα και τη βιωσιμότητά της.

Η SHB αναπτύσσει δραστηριότητα σε έναν τομέα όπου υφίσταται πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, δηλαδή στον τομέα της χύτευσης και της διαμόρφωσης. Σύμφωνα με το σχέδιο, κατά τη διάρκεια της περιόδου 1995/96 επρόκειτο να παύσει η δραστηριότητα σφυρηλασίας, αλλά η Επιτροπή δεν διαθέτει λεπτομερή περιγραφή των ληφθέντων μέτρων. Οι γερμανικές αρχές ανέφεραν ότι σημειώθηκε καθυστέρηση στη μείωση αυτή.

Το σχέδιο δεν προέβλεπε πρόσθετη μείωση της παραγωγικής ικανότητας, ενώ διπλασιάστηκε το ύψος των ενισχύσεων και δεν πραγματοποιήθηκε η προβλεπόμενη μείωση των παραγωγικής ικανότητας στον τομέα της σφυρηλασίας. Κατά το χρόνο χορήγησης των ενισχύσεων επρόκειτο για μεγάλη επιχείρηση. Ακόμη και στην περίπτωση που μια επιχείρηση έχει την έδρα της σε μια περιφέρεια η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 3, στοιχείο α) της συνθήκης ΕΚ, οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι οποίες αναπτύσσουν δραστηριότητα σε τομέα που χαρακτηρίζεται από πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, πρέπει να πραγματοποιήσουν μείωση της παραγωγικής ικανότητας σε αναλογία προς το ύψος της χορηγηθείσας ενίσχυσης για να αποφευχθεί ανεπίτρεπτη στρέβλωση του ανταγωνισμού. Τούτο δεν είχε προβλεφθεί στο σχέδιο.

Τα αποσπάσματα του σχεδίου που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή δεν περιλαμβάνουν καμία πληροφορία όσον αφορά τη συμβολή της ενισχυόμενης επιχείρησης στην αναδιάρθρωση. Δεν περιλαμβάνουν ούτε τη δέσμευση για τον έλεγχο της συνεπούς εφαρμογής του σχεδίου, ούτε την σύνταξη ετήσιας έκθεσης για την εφαρμογή της.

VI

Με βάση τα ανωτέρω, και ιδίως τα αναφερόμενα στο τμήμα V, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι ενισχύσεις υπέρ της SHB οι οποίες κοινοποιήθηκαν ως ενισχύσεις αναδιάρθρωσης, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση κρατικών ενισχύσεων για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις αυτές δεν θεωρούνται συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ακόλουθες κρατικές ενισχύσεις αναδιάρθρωσης, οι οποίες χορηγήθηκαν από τη Γερμανία στην επιχείρηση SHB Stahl- und Hartgußwerke Bösdorf AG, σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά και δεν πληρούν καμία των προϋποθέσεων για εξαίρεση ή απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ΕΚ καθώς και του άρθρου 61 παράγραφοι 2 και 3 της συμφωνίας ΕΟΧ:

α) η συμμετοχή του Konsolidierungsfond des Freistaates Sachsen ύψους 5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων·

β) η μη επιστρεπτέα ενίσχυση ύψους 4,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και το δάνειο ύψους 1,5 εκατομμυρίου γερμανικών μάρκων, για το οποίο αποφασίστηκε η παράταση των ληξιπροθέσμων δόσεων.

Άρθρο 2

Η Γερμανία λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει την επιστροφή των παράνομα χορηγηθέντων ενισχύσεων. Στο προς επιστροφήν ποσό πρέπει να συνυπολογιστούν τόκοι από την ημερομηνία της χορήγησης των ενισχύσεων με επιτόκιο το οποίο αντιστοιχεί στο επιτόκιο αναφοράς για τον υπολογισμό του καθαρού ισοδυνάμου επιχορήγησης των περιφερειακών ενισχύσεων στη Γερμανία κατά την ημέρα εκείνη.

Η επιστροφή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τους όρους του γερμανικού δικαίου. Οι ισχύοντες όροι πρέπει να εφαρμοστούν έτσι ώστε να μην καταστεί αδύνατη η επιστροφή του ποσού.

Άρθρο 3

Η Γερμανία κοινοποιεί στην Επιτροπή εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας απόφασης τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 22 Απριλίου 1998.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής